

Sygn. akt III CO 3/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie egzekucyjnej z wniosku A. sp. z o.o. z siedzibą w S.
przeciwko dłużniczce Z. T.
o egzekucję świadczeń pieniężnych prowadzonej przez Komornika Sądowego
przy Sądzie Rejonowym w O. Z. J.
pod sygn. akt Km (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2021 r.,
na skutek przedstawienia akt o sygn. I Co (...) przez Sąd Rejonowy w O. celem
przekazania sprawy do sądu równorzędnego

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu (art. 44¹ k.p.c.).**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy w O. przedstawił Sądowi Najwyższemu wniosek dłużniczki Z. T. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 44¹ k.p.c.). Powołał się na twierdzenia dłużniczki zawarte w tym wniosku, z których wynika, że Sąd Rejonowy traktuje ją jak intruza, naraża ją na stres i ponoszenie kosztów związanych z bezprzedmiotowymi postanowieniami tego Sądu. Dłużniczka zarzuciła ponadto, że wszystkie postanowienia, które wydała sędzia E. N. są bezprawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 44¹ k.p.c., dodany przez ustawę z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy -

Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 ze zm.), wprowadza wyjątek od konstytucyjnej (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) i kodeksowej zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy i z tej przyczyny powinien być interpretowany ściśle (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 marca 2020 r., IV CO 44/20, nie publ. i z dnia 16 marca 2020 r. IV CO 18/20, nie publ.). Do przekazania sprawy do innego sądu może zatem dojść jedynie w razie powstania okoliczności faktycznych odnoszących się do przedmiotowych lub podmiotowych cech konkretnej sprawy, świadczących jednoznacznie o tym, że jej rozpoznanie przez sąd właściwy miejscowo i rzeczowo według przepisów kodeksu postępowania cywilnego byłoby niezgodne z interesem publicznym i sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości ma ocenny charakter, ale z brzmienia art. 44¹ § 1 k.p.c. wynika, że w rozumieniu tego przepisu składa się na nie „w szczególności” względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, że chodzi przede wszystkim o sytuacje, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (zob. orzecznictwo przytoczone w postanowieniu Sądu Najwyższego z 20 maja 2020 r., I CO 21/20). We wniosku o przekazanie niniejszej sprawy sądowi równorzędnemu motywowanym jedynie powołaniem się na wniosek dłużniczki nie została przedstawiona jakkolwiek przesłanka o tego rodzaju cechach. Niezadowolenie uczestnika postępowania z dotychczasowego przebiegu tego postępowania nie jest bowiem podstawą do zastosowania art. 44¹ k.p.c.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

jw